

CREDO

Jeg er forsker. Det er en integreret del af min identitet.

At være forsker har i høj grad betydning for den måde, man betragter verden på, ligesom det i sagens natur har betydning for den tilgang, man har til viden, analyse, metode og formidling. Som forsker er man først og fremmest underlagt et etisk værdisæt om at være på forskningens side.

Det betyder, at konklusioner og analyser skal være forskningsmæssigt underbyggede. I de tilfælde, hvor man ikke har det fornødne forskningsmæssige fundament til at udtale sig – f.eks. når man udtaler sig i en ekspertrolle – har man pligt til at gøre opmærksom på, at man f.eks. taler om tendenser, ligesom man har pligt til at skelne klart mellem analyse og tolkning.

At være på forskningens side betyder også, at man ikke kan være partisk. Man kan ikke hyres til at mene noget bestemt eller advokere for en bestemt sag eller synspunkt.

Med i mit etiske værdisæt som forsker hører også en bevidsthed om, at man altid påvirker folk omkring sig med sin blotte tilstedeværelse som forsker. Ikke mindst når man beskæftiger sig med motivation og drivkræfter. Man rejser problemstillinger og sætter tanker i gang, og nogle gange skaber man afgørende erkendelser hos andre om deres drivkræfter, motivation, handlemønstre og meget andet. Her har man i min optik pligt til at "lande" folk et ordentligt sted og ikke efterlade dem i unødigt forvirring eller krise.

Som forsker har man også pligt til at beskytte sine informanter, f.eks. ved at anonymisere sine data eller ved at spørge om tilladelse til at anvende bestemte eksempler med et følsomt indhold.

Udover et etisk værdisæt har man som forsker også et ståsted. Det kan være et videnskabsteoretisk ståsted, et teoretisk ståsted, et metodisk ståsted eller nogle grundtanker, som man baserer sin forskning på.

Som forsker arbejder jeg ud fra en grundtanke om, at alt er data. Det betyder, at det, der ikke observeres (f.eks. det folk ikke gør og ikke siger) i lige så høj grad er data som det, der er observerbart (f.eks. det folk gør og siger). Det er også data, når man som forsker møder lukkede døre og ikke må få adgang til bestemte data. De reaktioner, man mødes med som forsker, er også data. F.eks. er det data, når man mærker modstand mod ens analyser og forskningsresultater.

Som ledelsesforsker arbejder jeg desuden ud fra det grundprincip, at man ikke kan sige noget om, hvad god ledelse er, før man som minimum har forstået medarbejdernes karakter og arbejdets karakter. Det betyder, at man må have indsigt i, hvad der driver medarbejderne, hvordan deres motivationsprofil og verdensbillede ser ud, før man kan forstå, hvad deres ledelsesbehov er, og hvorfor de reagerer, som de gør, på ledelse. Samtidig må man have indsigt i arbejdets karakter, fordi forskellige typer af arbejde kræver forskellige rammer og kalder på forskellige former for ledelsesudøvelse. Det rutineprægede arbejde kræver visse rammer og visse former for ledelsesudøvelse, mens det kreative arbejde eller vidensarbejde kræver andre rammer og andre former for ledelsesudøvelse.

Som ledelsesforsker har jeg intet imod ledelsesmodeller og ledelsesværktøjer, blot de er forskningsmæssigt velunderbyggede. Men ud fra devisen, at hvis man kun har en hammer, bliver alle problemer til søm, mener

jeg, at god ledelse først og fremmest kræver indsigt og refleksion. Selv den bedste ledelsesmodel eller det mest afprøvede ledelsesredskab bliver et farligt redskab i hænderne på den leder, der ikke reflekterer over rækkevidden af det værktøj, han står med i hånden: Hvad kan det pågældende værktøj, og hvad kan det ikke? Hvilke ofte udtalte antagelser er redskabet baseret på? (Mange redskaber er f.eks. baseret på en instrumentel tankegang, som forudsætter, at folk faktisk gør, hvad de får besked på – min erfaring er, at det gør de sjældent!). Derfor er det nødvendigt, at man som leder har indsigt i, hvad de forskellige modeller, værktøjer og redskaber kan, og at man formår at reflektere kritisk over, hvor i den ledelsesmæssige værktøjskasse man skal gribe, når man står over for en ledelsesmæssig problemstilling.

Mit videnskabsteoretiske ståsted er fænomenologisk. Teoretisk er jeg i de væsentligste dele af min forskning inspireret af eksistensfilosofien og eksistenspsykologien. Metodisk har jeg en stor forkærlighed for intensive feltstudier og arbejder næsten udelukkende med kvalitative metoder.